

MATER MISERICORDIAE SUB TUUM PRAESIDIUM CONFUGIMUS

fot. Kamil Janik

Służba Liturgiczna (ministranci i schola)
Uroczystość Chrystusa Króla 2008

fot. Kamil Janik

RORATY

od poniedziałku do soboty

– godzina 6.30

po Mszy Świętej dzieci zapraszamy
na małe śniadanko

OTOCZMY TROSKĄ ŻYCIE

Minął wrzesień, który upłynął pod znakiem konsekracji naszej świątyni. Minął różańcowy październik, mija właśnie listopadowy czas zadumy nad rzeczywistością przemijania człowieka. Tym samym kończy się również rok jubileuszowy – 25 lat istnienia naszej parafii. Wchodzimy w Adwent – okres nazywany czasem radosnego oczekiwania na Boże Narodzenie. Tym samym otwiera się przed nami nowa perspektywa. Wraz z Adwentem rozpoczyna się nowy Rok Liturgiczny, którego hasłem stały się słowa: „otoczmy troską życie”. Oznacza to, że szczególny nacisk mamy położyć na życie w jego całościowym wymiarze. Mamy się pochylić nad wartością życia poczętego, nad wartością życia dziecka, młodego człowieka, kobiety i mężczyzny, zdrowego i chorego, cierpiącego i w podeszłym wieku, mamy dostrzec wartość życia człowieka na każdym etapie jego egzystencji. To zobowiązuje zarówno nas, duszpasterzy jak i każdego człowieka wierzącego do pogłębionej refleksji nas sensem i celem naszego życia.

Dostrzegając tę perspektywę nadchodzącego Roku Liturgicznego oraz biorąc za patrona św. Pawła, którego rok właśnie obchodzimy, przy czynnym współdziałaniu Parafialnej Rady Duszpasterskiej przygotowany został program duszpasterski na najbliższy rok. Obejmuje on różnorakie inicjatywy adresowane do wszystkich grup wiekowych parafian, uwzględniając również sugestie, jakie pojawiły się w odpowiedziach na ankietę parafialną przeprowadzoną podczas ubiegłorocznej kolędy. Oto podstawowe punkty tego programu. Mamy nadzieję, że program ten pozwoli nam również pogłębić naszą wspólnotowość.

o. Andrzej Tupek SchP
Parafialna Rada Duszpasterska

PROJEKT PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO PARAFII NA ROK LITURGICZNY 2008-2009

Dla dzieci

1. Zorganizowanie festynu rodzinnego – 24 maja 2009
2. Parafialny wyjazd pociągiem papieskim dla dzieci.
3. Parafialny konkurs wiedzy o św. Pawle.

Dla młodzieży

1. Wyjazd wakacyjny dla młodzieży z parafii.
2. Parafialny konkurs wiedzy o św. Pawle.

Dla rodzin/małżeństw

1. Zainicjowanie katechez dla dorosłych.
2. Opracować solidną informację o wszystkich działających grupach parafialnych.
3. Parafialna pielgrzymka do Wilna – kwiecień 2009.
4. Organizowanie Mszy Świętych w okrągłe rocznice zawarcia małżeństwa.

Dla osób starszych i chorych

1. Zainicjować działalność Parafialnego Klubu Seniora.
2. Zorganizować Wieczernę Wigilijną dla osób samotnych.

**Temat roku duszpasterskiego
2008-2009**

OTOCZMY TROSKĄ ŻYCIE
Kościół niosący Ewangelię nadziei

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata

Niedziela Chrystusa Króla Wszechświata, która przypadła w tym roku 23 listopada, jest świętem patronalnym Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. W tym dniu odbyła się uroczysta Msza święta w Katedrze na Wawelu, a następnie akademia w Filharmonii Krakowskiej z udziałem licznej grupy członków tych stowarzyszeń. O godz. 10.00 została odprawiona Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. bpa Józefa Guzka, który wygłosił również homilię, z udziałem ks. bpa Tadeusza Pieronka i księży Asystentów Akcji Katolickiej oraz księży Moderatorów KSM. Służbę liturgiczną: czytania, śpiew psalmu i modlitwę wiernych sprawowali członkowie AK i KSM.

Pod koniec Mszy świętej odbyła się ceremonia przyjęcia nowych członków Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Ks. bp Józef Guzdek przyjął ślubowanie od 30 młodych ludzi, którzy otrzymali też legitymacje i odznaki.

Druga część uroczystości odbyła się w Filharmonii, do której przeszliśmy procesyjnie z pocztami sztandarowymi i ze śpiewem okolicznościowych pieśni. Po powitaniu i wprowadzeniu pocztów sztandarowych odmówiliśmy modlitwę Anioł Pański, którą popro-

wadził ks. Mirosław Dziedzic – Asystent Diecezjalny Akcji Katolickiej. Następnie prezes Akcji Katolickiej Archidiecezji Krakowskiej Jan Wilk wygłosił przemówienie, w którym zaakcentował najważniejsze kierunki działania naszego stowarzyszenia, powiedział również jak będziemy pracować, aby powstawały w parafiach nowe oddziały AK.

Z kolei zabrał głos prezes Zarządu KSM-u Marcin Nowak, który poinformował o głównych celach, jakie Stowarzyszenie przyjęło do realizacji i o tym, iż odbyło się szkolenie liderów Stowarzyszenia. Funkcyjnym, którzy ukończyli to szkolenie wręczono uroczyste dyplomy i materiały formacyjne.

O medialnych środkach przekazu i manipulowaniu wszelkimi informacjami powiedział w sposób bardzo ciekawy i porywający ks. Ireneusz Okarmus – poeta i redaktor naczelny „Gościa Niedzielnego” edycji krakowskiej.

Uroczystość uświetnił zespół „Skrzypianki”, który uzyskał I miejsce w Przeglądzie Pieśni Patriotycznej oraz zespół teatralny KSM z Woli Justowskiej zdobywca I miejsca w Przeglądzie Małych Form Teatralnych, który zaprezentował piękne przedstawienie pt. „Droga do Boga”.

Na koniec ks. biskup Józef Guz-

dek udzielił wszystkim zebranych pasterskiego błogosławieństwa.

Zofia Gatkowska

Akcja Katolicka naszej parafii informuje:

W czasie obchodów Dnia Papieskiego zebraliśmy do puszek **6 460,00 zł**, które niezwłocznie przekazaliśmy na konto Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” na stypendia dla uzdolnionej młodzieży wywodzącej się z ubogich środowisk małych miast i wsi.

Za hojny dar serca składamy serdeczne Bóg zapłać!

Trzecia niedziela miesiąca jest niedzielą Akcji Katolickiej w naszej parafii, dlatego uczestniczymy we Mszy świętej o godz. 12.30 i przygotowujemy oprawę liturgiczną oraz procesję z darami.

Zapraszamy do licznego udziału wszystkich życzliwych naszemu Stowarzyszeniu.

Spotkania członków oraz sympatyków Akcji Katolickiej odbywają się na ogół w trzeci poniedziałek miesiąca. Zebrania poprzedzone są uczestnictwem we Mszy św. o godz. 18.

Jesteśmy otwarci na nowe inicjatywy i nowych kandydatów. Czekamy na Was z serdecznością i przyjaźnią.

Króluj Nam Chryste!

Prezes AK – Zofia Gatkowska

Jerzy Ciesielski – harcerz, turysta, świecki kandydat na ołtarze

Kilkanaście lat temu do grupy polskich świeckich kandydatów na ołtarze dołączył zmarły w 1970 r. krakowski inżynier Jerzy Ciesielski. W komunikacie metropolity krakowskiego informującym o rozpoczęciu procesu beatyfikacyjnego na szczeblu diecezjalnym kardynał Macharski pisze: „Jerzy świadectwem swego życia, a zwłaszcza postawą otwartą wobec bliźnich, oddziaływał apostołsko na szersze kręgi ludzi”.⁽¹⁾

Myślę, że turystyka i duszpasterstwo turystyczne były „terenem”, na którym Jerzy rozwijał w szczególności swoją działalność apostołską. Jerzy Ciesielski urodził się w 1929 r. w Krakowie. Tu skończył w roku 1948 szkołę średnią, a w ciągu następnych pięciu lat studia wyższe na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, jak również Wyższą Szkołę Wychowania Fizycznego (późniejszą AWF).

W latach 1945-1947 Jerzy należał do IV Drużyny Harcerskiej im. Jerzego Grodyńskiego, tam właśnie nawiązała się moja z nim przyjaźń, która przetrwała 25 lat.

Jurek był zastępowym zastępu „Kozłów”, później pełnił funkcję przybocznego IV KDH. Harcerstwo pozostawiło w sercu chłopca niezatarty ślad, wpoilo w niego zasady, którymi się w przyszłości kierował.

Liczne wycieczki, obozy letnie czy zimowiska nauczyły przyszłego zapalonego turystę kochać przyrodę, życie na biwaku, zapoznały go także z pięknem i oswoiły z trudami codziennego życia.

W latach szkolnych i studenckich Jerzy był czynnym zawodnikiem krakowskich klubów sportowych: w Cracovii grał w koszykówkę, a w AZS wiosłował na „jedyńce”. Świetnie pływał, jeździł na rowerze i na nartach (później uzyskał uprawnienia instruktora narciarskiego).

Po rozpoczęciu studiów związał się z duszpasterstwem akademickim

http://riad.pk.edu.pl/~naszapol/archiwum/NR24/GRAFIKA/37_4.jpg

(wstąpił również do katolickiej organizacji „Juventus Christiana”) przy kościele św. Anny w Krakowie. Tej świątyni pozostał wierny do końca życia. Tam też przez długie lata był ministrantem.

W czasie studiów zrodziła się myśl, że sport i turystyka wchodzi w zakres duszpasterstwa młodzieży, jak pisał o tym w „Homo Dei”, a turystyka uprawiana w atmosferze religijnej daje pole do stworzenia środowiska młodych ludzi różnych zawodów i charakterów; ludzi, którzy na serio traktują religię i chcą w świadomy sposób kształtować styl życia współczesnego katolika, człowieka swojej epoki; ludzi realizujących na co dzień nierozłączne przykazania miłości Boga i bliźniego.

W redemptorystowskim „Homo Dei” Jerzy wspomina: „Podczas studiów (...) wykorzystywałem wszystkie możliwości do wyrwania się z miasta na narty, rower czy kajak. W czasie rozlicznych wędrówek miałem rozmaitych towarzyszy, od wybranych do przypadkowych. Szybko też spostrzegłem, że pomyślność wyprawy zależy w dużej mierze od doboru zespołu (...). Znajomi, z którymi się doskonale rozumiałem ideowo, okazali się „ceprami” niezdolnymi do podjęcia żadnej prawdziwej turystyki,

inni zaś, zamiłowani turyści, z którymi bardzo przyjemnie płynął czas, nie reprezentowali tego samego zakresu zainteresowania i problemów (...). Powoli wykrystalizowało się kilka takich znajomości, po pewnym czasie doszło kilka innych osób. Punktem zwrotnym była wycieczka ze znajomym księdzem. Z ogromną radością stwierdziliśmy, że jest nam razem bardzo dobrze. Umówiliśmy się na «wielką» wakacyjną wyprawę górską.”

Znajomym księdzem, z którym Jerzy zetknął się po raz pierwszy na przełomie lat 1952/53 i zaprzyjaźnił na długie lata, był ks. Karol Wojtyła. Zajmował się on poprzednio duszpasterstwem akademickim w parafii św. Floriana i od niedawna rozpoczął wraz ze swą młodzieżą, która nazywała go „Wujkiem”, uprawiać krótkie, jednodniowe wycieczki w okolicy Krakowa, potem sobotnio-niedzielne eskapady, najczęściej w Beskidy. Te wycieczki przekształciły się stosunkowo szybko w wielodniowe i wieloosobowe „wyprawy” górskie, później także kajakowe. W ich organizowaniu brała udział w jakimś stopniu większość ich uczestników, ale głównymi animatorami tych wspólnot turystycznych, których wspólnotowość przenosiła się z czasem na teren życia codziennego w mieście,

byli niewątpliwie „Wujek” i Jurek. Ci dwaj ludzie byli, jak sądzę, jeśli nie pierwszymi, to w każdym razie jednymi z pierwszych organizatorów duszpasterstwa turystycznego w Polsce.

O uroku, wartościach wychowawczych i bliższych szczegółach owych wypraw turystycznych można przeczytać w przytoczonych tutaj, a także w wielu późniejszych publikacjach, np. w książkach: „Dziękuję Ci Boże, że jestem” (1995) oraz „Zapis drogi” (1999).

Jerzy po kilkuletniej pracy w biurach projektów (częściowo równoległe ze studiami) powrócił na Politechnikę Krakowską jako aspirant (dziś mówi się: doktorant) i podjął pracę naukową oraz dydaktyczną w dziedzinie konstrukcji betonowych. Doktorat uzyskał w roku 1960, a habilitację w 1968. Należał do tych wykładowców, którzy potrafili zaskarbić sobie nie tylko autorytet, ale także i przyjaźń u swoich studentów. Na dowód tego można przytoczyć urywek ze wspomnień jednego z nich, napisanych niedługo po śmierci Jerzego Ciesielskiego: „Był uosobieniem marzeń wielu z nas, by zostać takim człowiekiem, jakim był On. Być świetnym inżynierem, naukowcem i doskonałym sportowcem. Część kolegów występowała w barwach AZS-u i dla nich Ciesielski był bliższym sercu wzorem. Był człowiekiem pełnym energii i pogody. Był to człowiek o wielkiej dobroci, ale nie o dobroci pokornej, o dobroci w tworzeniu nowych wartości. Był bardzo szybki, ale nie przechodził nad wieloma sprawami do porządku, umiał poświęcić czas nam, którym zawsze było tego za mało. Był człowiekiem zapracowanym, ale nie okazywał nigdy zmęczenia, był zawsze uśmiechnięty, to chyba było najbardziej charakterystyczne. Biła z niego radość życia. Był dla nas jednym z «orłów».” (6)

Swój talent pedagoga i instruktora wykorzystywał Jerzy także w życiu prywatnym, ucząc znajomych i przyjaciół pływania, narciarstwa, a nawet jazdy na rowerze. Nauczył uprawiania sportu wielu ludzi, często nie pierwszej

młodości, a przecież znacznie trudniej jest uczyć sportu ludzi dorosłych niż młodzież.

Był zawsze gotów udzielać różnych porad, a często konkretnej pomocy w wielu ważnych i mniej ważnych sprawach każdemu, kto go o to poprosił. Często sam proponował swoją pomoc lub poradę. Wynikało to nie tylko z jego charakteru, ale także z głębokiego przekonania, że Bóg chce, aby ludzie tak właśnie postępowali.

Jerzy modlił się często. Często myślał o Bogu, a religia odgrywała rolę wiodącą w całym jego życiu, we wszystkich czynnościach czy to rodzinnych czy zawodowych, była źródłem jego postępowania w każdej dziedzinie życia, o każdej porze dnia. Potrafił łączyć swój inżynierski realizm i praktycyzm życiowy z niezwykłym oddaniem się Bogu i etyce chrześcijańskiej. Być może tę właśnie umiejętność określa trafnie nazwa „chrześcijanin XX wieku”, której użyto w stosunku do niego na tablicy pamiątkowej wmurowanej w krakowskim kościele św. Anny po jego śmierci.

Życie Jerzego było niezmiernie pracowite i wypełnione tysiącem spraw nie tylko rodzinnych i zawodowych, lecz także organizacyjnych, religijnych, dotyczących różnych prób i kłopotów jego licznych przyjaciół i znajomych. Usilnie starał się zorganizować swój dzień tak, aby żadna chwila nie umknęła bezużytecznie. Znana wśród przyjaciół była jego opinia, że nawet chwile oczekiwania na przystanku tramwajowym można zużytkować pożytecznie, np. na przemyślenie jakiejś sprawy albo na modlitwę.

W ostatnim dziesięcioleciu swojego życia Jerzy poświęcał wiele czasu troskliwemu i bardzo religijnemu wychowaniu wraz z żoną trójki swoich dzieci. Wciąż też interesowała go organizacja życia wspólnotowego świeckich w Kościele. W roku 1966 nawiązał kontakty z międzynarodowym ruchem wspólnot „Focolare”, a w latach 1969-70, podczas pobytu w Chartumie (gdzie przebywał jako wykładowca na tamtejszym uniwersytecie) założył tam

taką właśnie wspólnotę.

W Chartumie (1970), w katastrofie statku na Nilu, nic życia Jerzego i dwojga jego młodszych dzieci została niespodziewania przecięta. Wśród ludzi, którzy go blisko znali, pozostała pamięć o nim i przekonanie, że był wzorem „chrześcijanina XX wieku”.

Szczegółowo o przebiegu procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego Jerzego Ciesielskiego można przeczytać w artykule postulatora tego procesu ks. Michała Jagosza (7). W roku 1990 akta procesu zostały przesłane z Krakowa do Rzymu, gdzie proces jest kontynuowany w Kongregacji ds. Kanonizacyjnych.

Jan Babecki

Bibliografia:

- (1) Karol kard. Wojtyła: *Wspomnienie o Jerzym Ciesielskim*, „Tygodnik Powszechny”, nr 51-52 (1970); Maria Bohdańska: *O Jerzym Ciesielskim – wspomnienie*, „Tygodnik Powszechny”, nr 9 (1972); Jan Babecki: *W dziesięciolecie śmierci Jerzego Ciesielskiego*, „Tygodnik Powszechny”, nr 17 (1980).
- (2) Jan Babecki: *Ksiądz i Młody Inżynier (U początków duszpasterstwa turystycznego)*, „Znak”, nr 368-369 (1985), s. 140.
- (3) Władysław Ziobroń i Krzysztof Dyduch: *Dr hab. inż. Jerzy Ciesielski*, „Inżynieria i Budownictwo”, nr 3 (1971), s. 127.
- (4) Karol kard. Wojtyła: *Trzy kazania poświęcone pamięci Jerzego Ciesielskiego*, [w:] *Pamięci Jerzego Ciesielskiego 1929-1970*, Kraków 1985.
- (5) *Ksiądz i Młody inżynier (pseudonimy K. Wojtyły i J. Ciesielskiego): Listy do Redakcji w sprawie campingu*, „Homo Dei”, R. 26 (1957), s. 420; także w: *Zapis drogi*, Kraków 1999, s. 11.
- (6) Aleksander M. Jabłoński: *Pomógł mi w odnalezieniu drogi (1973)*, [w:] *Dziękuję Ci Boże, że jestem...*, Kraków 1995, s. 137.
- (7) Ks. Michał Jagosz: *Kalendarium procesu beatyfikacyjnego Sł. B. Jeżego Ciesielskiego (1929-1970)*, [w:] *Przez Podgórze na Watykan*, Kraków 1998, s. 78.

JERZY CIESIELSKI

ur. 12 lutego 1929 r. w Krakowie, zm. 9 października 1970 r. (zginął z dwojgiem własnych dzieci w katastrofie statku na Nilu w Chartumie, Sudan), pogrzeb odbył się 23 listopada 1970 r. w Krakowie na cmentarzu Podgórkim.

Autor artykułu, **Jan Babecki**, przeredagował tekst (skracał go) w dniu własnej śmierci 29 lipca 2008 r.

DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE – Ostra Brama – Ojcowie Pijarzy

„Drodzy Młodzi Przyjaciele nie bójcie się postawić na Chrystusa. (...) Wymagajcie od siebie, choćby inni od was nie wymagali.”

Jan Paweł II

Duszpasterstwo Akademickie – Ostra Brama jest wspólnotą skupiającą uśmiechniętych krakowskich studentów, którzy postawili w swoim życiu na Chrystusa i chcą aby ich wiara była w pełni świadomym wyborem.

Duszpasterstwo jest otwarte dla studentów wszystkich uczelni i kierunków studiów.

Spotykamy się dwa razy w tygodniu w kawiarence w dolnym kościele. W niedzielę na tzw.: „Pogaduchach i herbatce z ciasteczkami” po Eucharystii o godzinie 19.15 oraz we czwartek o godzinie 20.00 (również w kawiarence) gdzie Nasz Duszpasterz – Ojciec Tomasz Olczak – formuje nasz rozwój duchowy i odpowiada na nasze czasem trudne i skomplikowane pytania.

Na spotkaniach poruszane są tematy wcześniej przez nas zaproponowane. Co jakiś czas tworzymy Krąg Biblijny – rozważamy i dyskutujemy nad fragmentami Pisma Świętego.

W każdy 1 piątek miesiąca o godzinie 19.30 spotykamy się na adoracji, a o godzinie 20.00 – Eucharystii.

Jeśli chcesz poznać ciekawych ludzi i nie boisz się stawiać trudnych pytań – dołącz do nas...

Czekamy na Ciebie!!!!

WYJĄTKOWE SPOTKANIE W NASZEJ SZKOLE

W dniu 15.10.08 dzieci ze szkoły podstawowej nr 45 Sióstr Pijarek, miały możliwość spotkania się osobiście z wybitnym malarzem. Jest nim pan Stanisław Kmiecik, który ze względu na swoje uwarunkowania (nie ma rąk), maluje stopami i ustami. Sami mogliśmy się przekonać o jego niezwykłych zdolnościach i odwadze podejmowania życia. Jesteśmy wdzięczni za tę możliwość.

*Dzieci i pedagodzy
ze szkoły Sióstr Pijarek*

PATROCINIUM

fol. Kamil Janik

fol. Kamil Janik

22 listopada 2008 roku w sobotę, w naszej parafii odbył się Festyn Parafialny dla dzieci i dorosłych z okazji Święta Opieki Świętego Józefa Kalasancjusza - PATROCINIUM.

Festyn rozpoczął się o godz. 14.30. Dzieci mogły posłuchać, podczas krótkiej prezentacji, kim był Święty Józef Kalasancjusz i jakie pozostawił po sobie dzieło. Następnie dzieci miały możliwość obejrzenia przedstawienia pt. „Smerfy”. Po przedstawieniu, jak w ubiegłym roku, zagrała dla nas orkiestra z Zespołu Szkół nr 1. Ponadto jak co roku odbyła się loteria fantowa, z której całkowity dochód przeznaczony został na działalność Świetlicy Parafialnej KŁAPOUSZEK. Na zakończenie odbyła się dyskoteka i konkurs „Karaoke”.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w pomoc w zorganizowaniu festynu.

Aleksandra Mozgała

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata!

W tę radosną uroczystość dla służby liturgicznej do naszego grona dołączyło kolejnych dziewięciu kandydatów, którzy zostaną poddani rocznej próbie, kiedy ją przejdą pomyślnie staną się „pełnoprawnymi” ministrantami. Są nimi: MRUK MARCIN, OKRZESIK TOMASZ, PREGLER WOJCIECH, STANIK ŁUKASZ, SZEROCKI JAN, TRYTEK DAWID, TRYTEK KAROL, WIDZISZEWSKI RAFAŁ, ZIOBRO KRZYSZTOF. I właśnie w tym dniu ośmiu kandydatów po takiej próbie i zdaniu egzaminu zostało przyjętych w progi ministranckiej społeczności, otrzymując stopień ministranta - choralisty. Są to: BIALIK FILIP, GURGUL BARTŁOJEM, MAMCZUR MICHAŁ, MIELECKI FILIP, MIELECKI MICHAŁ, UCHTO SZYMON, WOŹNIAK JAKUB, ZDZIECHOWICZ KAMIL pozostali z ministrantów i lektorów odnowili swoje ministranckie przyrzeczenia. Niech patronowie ministranckiej wspólnoty, święci Dominik Savio i Józef Kalasancjusz pomogą im wytrwać w powziętych postanowieniach. W tym dniu swoją radością ministranci dzielili się ze scholą, do grona której zostali włączeni: Julia Bursztyn, Iza Czajowska, Adam Gilarski, Marysia Grochowicz, Iwona Iwanciów, Zosia Kaniecka, Karolina Kumala, Ania Nazim, Dominik Ostafin, Magda Pełka, Gabrysia i Martynka Piechowskie, Weronika Prawdzic-Lewandowska, Patrycja Sokołowska, Karolina i Paulina Szewc, Justyna Tomczak oraz Kaja Tranter. Święta Cecylia błogosław całej scholi parafialnej. Naszej wspólnej uroczystości podczas Eucharystii przewodniczył ksiądz proboszcz Andrzej Tupek, który zachęcał nas, abyśmy na wzór błogosławionej Matki Teresy z Kalkuty byli ołówkami w rękach Boga, którymi On posłuży się w niesieniu dobra dla innych. Później wzorem pierwszych wspólnot chrześcijańskich

foto. Kamil Janik

foto. Kamil Janik

spotkaliśmy się na wspólnej agapie, w której oprócz społeczności ministranckiej i scholi uczestniczyli także rodzice. Tutaj dzieliliśmy się nie tylko przyniesionym ciastem, dobrą kawą czy też herbatą, ale podczas wspólnej zabawy nie wymuszana radością z bycia razem.

Drodzy Parafianie prosimy was o modlitwę w intencji ministrantów i scholi, aby wzrastali w wierze i wierne trwali w świętej służbie.

Krółuj nam Chryste!

LESZEK ALEKSANDER MOCZULSKI

Radość miłosierdzia

Modlitw naszych Tyś przyczyną,
o radości, o Faustyno

eSPe

Leszek Aleksander Moczulski

Radość miłosierdzia

WARTO KUPIĆ I PRZECZYTAĆ!

Wydawnictwo eSPe,
tel. 012 413 19 21
www.espe.pl

Pijane ścieżki

Z inicjatywy Rady Miasta, przy współudziale finansowym Rad Dzielnic powstają nowe ścieżki rowerowe, w tym w naszym rejonie, wzdłuż ulicy Meissnera. Ze względu na ograniczony budżet, będą one jednak w dużej części stanowiły tzw. „ciągi pieszo rowerowe”, stając się potencjalnym miejscem kolizji rowerzystów z pieszymi. Na dodatek tam, gdzie stanowią oddzielną jezdnię, wielokrotnie przecinają chodniki dla pieszych, „wywijając” dziwne zakręty. Ani to bezpieczne dla pieszych, ani komfortowe dla rowerzystów. Z dużym zaangażowaniem radnych i z poparciem prezesów Spółdzielni Mieszkaniowej, staramy się aby omijały perony przystanków komunikacji miejskiej.

Po co stwarzać dodatkowe niebezpieczeństwa nie przewidziane jakoś przez projektanta, który za to zaplanował wycięcie np. zdrowego starego drzewa u wylotu ul. Ślicznej? Rowerzyści muszą ustępować pieszym i zachowywać na ciągach pieszo rowerowych szczególną ostrożność. Piesi, nie powinni natomiast spacerować po takich ścieżkach, które są przeznaczone wyłącznie dla ruchu rowerów. Szkoda, że ścieżki rowerowe nie są u nas wyznaczane na jezdni dla samochodów, jak większość ścieżek np. w Belgii czy Holandii.

Zmiana sygnalizatorów świetlnych na skrzyżowaniu ul. Ugorek z ul. Meissnera, skończyła się usunięciem strzałki do prawoskrętu. Skutkiem tego w godzinach szczytu tworzą się tu korki. To się nam nie podoba!

Red.

Oddychać i kochać

Bardzo udane było spotkanie poetycko muzyczne w Klubie Muzyki Współczesnej Malwa 21 listopada, z poezją Pana Leszka Aleksandra Moczulskiego, na którym Autor, nasz parafianin, przedstawił licznej publiczności swoje poezje z nowych tomików *Krótko biją serca* i *Radość Miłosierdzia*, a Pan Jacek Zieliński lider Skaldów zagrał i zaśpiewał piosenki do tekstów Mistrza Leszka, które znajdują się na nagrywanej właśnie w Polskim Radiu płycie Skaldów „Oddychać i kochać”. Śpiewana była też pewna anielska piosenka, ale o tym kiedy indziej...

JW

fot. Józef Tutaj

Józef Sułek – autor wierszy i rysunków niejednokrotnie zamieszczanych w naszym piśmie, senior przewodników tatrzańskich, zasnął w Panu w Parafii Najśw. Rodziny w Zakopanem 19 listopada w wieku 86 lat i spoczął na tamtejszym cmentarzu parafialnym.

MSZE ŚWIĘTE w naszym kościele

- codziennie o godz. 6.30, 7.30, 8.00 i 18.00.
- w niedziele i święta 6.30, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00, 19.15

SPOWIEDŹ w naszym kościele

- codziennie podczas Mszy Św. o godz. 6.30, 7.30, 8.00 i 18.00.
- w niedziele i święta na pół godziny przed każdą Mszą Św.
- w pierwsze piątki miesiąca o godz. 6.15, 7.30, 8.00, 16.00 i 17.30.

Pismo parafii Matki Bożej Ostrobramskiej. Redaguje Zespół przy Radzie Parafialnej. Opiekun kościelny – ks. Andrzej Tupek SP, redaktor nac. – Jacek Wojs. Adres Redakcji: ul. Meissnera 20, 31-457 Kraków, e-mail: parafia@ostrobramska.net, <http://www.wieczysta.pijarzy.pl>. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów i zmiany tytułów. Skład komputerowy – Paweł Kremer. Skrytka korespondencyjna w przedsionku kościoła.

Uroczystość odpustowa ku czci Matki Bożej Ostrobramskiej 16.11.2008 r.

Piękną homilię wygłosił ks. Jan Reczek.

